

Palletbrand krijgt nog staartje

Een palletbrand op de Zuidwenk om het nieuwe jaar te begroeten, heeft grotere gevolgen gekregen dan was voorzien. De eigenaar van een winkelpand voelt zich gedupeerd.

In de nacht van 31 december op 1 januari werden op de Zuidwenk

met behulp van jerrycans diesel pallets in brand gestoken. Hierdoor ontstond er gevaar voor personen en goederen, aldus de politie. Als gevolg van de brand is bij een nabijgelegen pand waarin kleding wordt verkocht flinke schade aan de voorgevel aangericht.

Het gebeuren is opgenomen door camera's.

Omdat het naderhand niet lukte onderling tot een regeling te komen en uit verzekeringsoogpunt is nu toch aangifte gedaan. De politie heeft de zaak in onderzoek genomen.

'Dit moet anders'

Omdat er voor de Action een stenen trap gemaakt is, kunnen mensen die aangewezen zijn op een rolstoel of rollator of degenen die een kinderwagen bij zich hebben, zich niet meer via de Vrachter over het trottoir richting de ingang van deze winkel begeven.

Hierdoor moeten deze inwoners zich over de weg achter de geparkeerde auto's langs bewegen. Dit is logischerwijs gevaarlijk. Oversteken is geen optie, omdat de strook die aan de andere kant van de rijloper ligt, te smal is en ook nogal bol staat.

De gemeente spreekt, wanneer zij hiermee wordt geconfronteerd, van een ongewenste situatie. „Dit moet anders.” De lokale overheid gaat op termijn met de Action in gesprek om tot een goede oplossing te komen.

Ongewenste situatie bij Action. (foto: de Bunschoter)

INGEZONDEN BRIEF

College had storm kunnen voorkomen

Na de berichten in de media, waarin vooral de discriminerende uitspraak van de sociaal onderzoeker centraal stond, heeft mijn cliënt veel steunbetuigingen mogen ontvangen. Het verdient zeker niet de schoonheidsprijs dat het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Bunschoten (hierna: college) niet direct afstand heeft gedaan van de uitspraak van de sociaal onderzoeker of actie heeft ondernomen gericht tot mijn cliënt. Daarom is het zo groot geworden.

Er zijn wel enkele kritische geluiden. In een ingezonden brief in de Bunschoter van maandag 18 februari 2019 heeft een burger vraagtekens geplaatst, zoals bij het feit dat in de voorgaande procedures de zaak niet is gewonnen. Maar dat gebeurt nu eenmaal. Niet voor niets staat de weg naar de Centrale Raad van Beroep (hierna: CRvB) open. Het komt regelmatig voor dat het oordeel van de rechter in eerste aanleg wordt vernietigd. Welk motief de vorige advocaat had om de opname niet in te brengen, is mij niet bekend. Mogelijk op basis van ander (juridisch) inzicht. Ik heb mijn cliënt geadviseerd om het wel te doen, juist om zo goed mogelijk te kunnen motiveren waarom de uitspraak van de rechtbank in redelijkheid niet in stand kan blijven.

Storm

De media pakt het element van discriminatie er uit, zo werkt dat, want dat raakt het maatschappelijk belang. Maar er is natuurlijk nog veel meer aan de hand. Voor wie meer wil lezen over de zaak, verwijst

ik naar <https://www.ojau.nl/onderzoek-hoofdverblijf/>. Deze hele storm had best wel voorkomen kunnen worden door het college zelf. Het bestaan van de opname is in mei 2017 in het ingediende beroepschrift, en in de alsnog ingediende klacht die expliciet gericht was op de ongeoorloofde uitspraak, al bekend gemaakt bij het college én BBS. Beiden hebben de klacht niet inhoudelijk behandeld. Mijn cliënt en ik hebben op het kantoor van BBS waarnemend directrice gevraagd of zij de opname wilde beluisteren zodat zij zelf een mening kon vormen. Daar is zij niet op ingegaan. Daarna heeft mijn cliënt zijn klacht neergelegd bij de Gemeentelijke Ombudsman. Hij liet de beoordeling over aan de CRvB. Geen van allen hebben de opname beluisterd. Om de opname is nooit gevraagd. Pas tien dagen voor de zitting, maar waarschijnlijk op initiatief van de CRvB.

Absurd

Helaas moet enige actie dus worden afgedwongen via de rechter. Wethouder Alice Kok

hield vol pas inhoudelijk te willen reageren nadat de CRvB heeft geoordeeld over de rechtmatigheid van zijn bijstandsuitkering. Absurd. Ongeacht dit oordeel had al veel eerder serieus gepraat kunnen worden met mijn cliënt. Zulks gedrag van de sociaal onderzoeker is onacceptabel, óók als de bijstand terecht is ingetrokken. Tijdens de commissievergadering op 14 februari 2019 sprak de wethouder zich toch uit over de kwestie waarna zij direct van enkele politieke partijen de vraag kreeg: waarom nu wel een reactie? De wethouder liet weten dat het college de privacy van de betrokkenen wilde beschermen maar dat de zaak inmiddels openbaar is. Dit is opmerkelijk. Wiens privacy zou dan niet zijn gewaarborgd als er apart met mijn cliënt en betrokkenen was gesproken? Want daar draait het om. Wat de wethouder verder uitsprak is naar mijn mening niet consistent en niet logisch.

Tot dusver is er nog steeds niets veranderd. Komt er na de uitspraak, ongeacht het oordeel van de rechter, toch een gesprek? Het valt te betwijfelen of de behoefte aan een gesprek er bij mijn cliënt dan nog is. Alsnog excuses maken komt natuurlijk als mosterd na de maaltijd.

D. Deijle,
advocaat OJAU

COLUMN: JOHAN VEDDER

Verkiezingen

Op 20 maart vinden verkiezingen plaats voor provincie en waterschap. Diverse partijen hebben al verkiezingsbijeenkomsten gehouden, waarin het belang van beide instituties werd onderstreept. Per slot van rekening gaan de nieuwe

Statenleden twee maanden later de nieuwe Eerste Kamer kiezen. Dan kan de regeringscoalitie de meerderheid verliezen. Kortom, stemmen op 20 maart is niet onbelangrijk.

Tegelijkertijd kan niet worden ontkend, dat er sprake is van wantrouwen in de huidige samenleving, in de politiek, in de overheid, in media, de rechtsstaat en in instituties. Dat wantrouwen wordt gewekt door de al te doorzichtige praatjes van politici en hun strategische positiebepalingen, door de bureaucrativering waarbij de menselijke maat verdwenen is en door de anonieme krachten van computersystemen en rigide afvinklijstjes. De opkomst van digitale media en de verregaande manier waarop grote bedrijven ons doen en laten in de gaten houden, vormen een bedreiging. Technologie is niet neutraal. Er is geen mens op aarde die alleen maar goede dingen doet en nooit een fout maakt. Let dus niet op alles wat er om je heen gezegd wordt.

Nu valt dit ook in onze dorpsgemeenschap niet altijd mee. Vrijwel dagelijks word je met veel lief en leed geconfronteerd. Met mooie en minder mooie zaken. De visioenen die ons worden ingepompt zijn fopspenen. Zo moeten de ouderen onder ons maar weten dat opvang, als ze oud en gebrekkig of ziek worden, nog helemaal geen uitgemaakte zaak is. De ziekenhuizen barsten uit hun voegen en voor de verpleeghuizen staan lange rijen wachtenden; als ze tenminste nog kunnen staan. In de regen? Wie jong is, moet ook maar oppassen. Ze zullen je maar naar een crèche brengen waar kinderen zitten die nog niet ingeënt zijn. De mazelen krijg je zomaar gratis. De visioenen van de profeten en Johannes over de eindtijd staan laag genoteerd op de AEX-index. Het klimaat is nu eenmaal belangrijker. Leve het groene geloof.

Keuken

Veel nieuws blijkt onaf. De eerste berichten maken de meeste indruk en worden snel verspreid. De nuances zijn minder spannend en worden weggelaten of worden in veel mindere mate doorgestuurd. De situatie is ontstaan dat er steeds meer 'journalisten' zijn dan vroeger - wie zit er niet op Twitter en Facebook - maar dat de kwaliteit van de sociale media vaak niet betrouwbaar is. Langzame journalistiek met gedegen checken van de feiten door echte journalisten is zeer aan te bevelen.

Het populisme - wat dat ook precies moge zijn - noemt de problemen loepzuiver bij de naam. Aan realistische oplossingen ontbreekt het echter vrijwel altijd. De vrije pers onderzoekt belangenverstrengeling en doofpotten, zij legt onethisch gedrag bloot en houdt de politiek verantwoordelijk voor ondeugdelijke politieke processen. Niet het doel heiligt de middelen, maar of de democratische spelregels worden of zijn gehanteerd. Dat is de crux. Niets minder dan de rechtmatigheid van onze democratie staat op het spel, wanneer de burger niet in de politieke keuken kan kijken. De aanwezigheid van kwalitatief hoogstaande lokale pers dwingt politici zorgvuldig en in het belang van de burger te handelen. Met de groeiende macht en verantwoordelijkheid van lokale overheden in Nederland, groeit ook het belang van journalistiek. Arm dorp dat niet meer beschikt over een eigen krant/uitgever.

Mantelzorg

Ons land is de afgelopen decennia veranderd van een verzorgingsstaat in een samenleving die meer van de burgers verwacht. Draag zelf bij, is het devies. Participeren heet dat, en het probleem is dat er geen rem op zit. Te vaak zijn mantelzorgers uitgeput en voelen ze zich machteloos gevangen in hun situatie. Terwijl de zorgkosten exploderen, wordt er uitgerekend bezuinigd op het mantelzorgcompilment, terwijl juist van de mantelzorgers zoveel inspanning gevraagd wordt. Beter is om ergens anders op te bezuinigen.

De mantelzorgdruk wordt nijpender in een verder vergrijzende samenleving. Er zijn naar verhouding steeds meer ouderen en eenpersoonshuishoudens, de kring van potentiële mantelzorgers wordt gemiddeld steeds kleiner. Mensen willen heus wel helpen, maar hun krachten zijn niet onbeperkt inzetbaar en niet eindeloos houdbaar. Wil Bunschoten-Spakenburg een samenleving zijn waar hulpbehoevenden en hun bijspringende kringetje naast een hoge mate van zelfredzaamheid waarmaken, dan moet er - het is een paradox - toch een systeem komen waar al die mantelzorgers makkelijk en ruimhartig steun kunnen zoeken, zodat ze het volhouden. Er blijven mantelzorgers knel zitten. Bij een kantoorbaan kan makkelijker geschoven worden met werktijden dan bij iemand die bijvoorbeeld voor de klas staat. Een mens heeft maar één lichaam.

De vergrijzing neemt intussen meer en meer toe. De gemeente Bunschoten telt inmiddels zo'n 3.500 inwoners van 65 jaar en ouder. In deze wereld worden de tedersten en de besten het zwaarst beproefd, gekweld en bedroefd.

MET ANDERE OGEN